

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. І. Гринченка

Контрольний екземпляр

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Субота, 7 травня 1983 року

№ 54 (3250)

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Рівняння — на правофлангових

Розглянувши підсумки соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградщини в першому кварталі 1983 року, бюро обкому ЛКСМУ України визначило переможців.

ПЕРШІ МІСЦЯ ПРИСУДЖЕНО: У ПРОМИСЛОВОСТІ

— комсомольсько-молодіжному колективу комплексної бригади по виготовленню штампів інструментального цеху Олександрійського електромеханічного заводу (керівник О. Кортушевський, групкомсорт Г. Харченко). Завдання першого кварталу КМК виконав на 131,5 процента, всю продукцію здас з першого пред'явлення.

У ЛЕГКІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ — комсомольсько-молодіжному колективу в'язальниць в'язального цеху Кіровоградської павільйонної фабрики (керівник Ю. Дамаскін, групкомсорт Т. Вербицька). Середній виробіток КМК становить 131,2 процента, з першого пред'явлення здано всю продукцію.

НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ — комсомольсько-молодіжній вантажній електровозній колосі імені 60-річчя комсомолу України Знам'янського району (керівник М. Уманець, групкомсорт В. Литвинов). Перевезено 686648 тонн народногосподарських вантажів, що значно більше плану.

НА АВТОТРАНСПОРТІ — комсомольсько-молодіжному колективу автогаража Петрівської райсільгоспхімії (керівник П. Левинський, групкомсорт Е. Байзо). План вантажоперевезень КМК виконав на 117 процентів, зекономив 100 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

У БУДІВНИЦТВІ — комсомольсько-молодіжному колективу майстрів імені XIX з'їзду ВЛКСМ БУ № 3 тресту «Кіровограднашвабуд» (керівник Н. Шаповаловська, групкомсорт Т. Плотникова). Виконання плану тут становить 153 проценти.

У ЗВ'ЯЗКУ — комсомольсько-молодіжній бригаді капітального ремонту цеху Кіровоградської телеграфно-телефонної станції (керівник В. Яшина, групкомсорт В. Хиневич). Виробниче завдання бригада виконала на 150 процентів.

У ТОРГІВЛІ — комсомольсько-молодіжному колективу секції «Чоловіча галантерея» універсального торговельного об'єднання «Кіровоград» (керівник Н. Юзюпа, групкомсорт Г. Коваленко). Виконання плану товарообороту становить 135,3 процента.

У СФЕРІ ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ — комсомольсько-молодіжному колективі студії звукозапису обласного підприємства «Побутрадіотехніка» (керівник О. Руденко, групкомсорт М. Царенко). План першого кварталу виконано на 146 процентів.

У ГРОМАДСЬКОМУ ХАРЧУВАННІ — комсомольсько-молодіжному колективу поварів ресторану «Світлиця» Олександрійської райспоживспілки (керівник Т. Яточинська, групкомсорт Н. Колесник). План товарообороту виконано на 120,2 процента.

У ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ — комсомольсько-молодіжному колективу цеху контрольно-вимірювальних приладів і автоматики Олександрійського пукрового заводу (керівник А. Царенко, групкомсорт З. Зайченко). Виконання плану становить 152 проценти.

СЕРЕД КМК МОЛОЧНОТОВАРИНИХ ФЕРМ — комсомольсько-молодіжному колективі молочно-товарної ферми № 1 колгоспу імені Горького Долинського району (керівник О. Маркевич, групкомсорт Н. Зінченко). Молоді доярки одержали від кожної корови по 967 кілограмів молока.

СЕРЕД КМК ТРАКТОРНИХ БРИГАД — комсомольсько-молодіжному колективу тракторної бригади № 2 колгоспу «Перше мая» Маловисківського району (керівник І. Ковальов, групкомсорт В. Демченко). КМК виробив 6906 гектарів умовної оранки, зекономив 608 кг паливно-мастильних матеріалів.

СЕРЕД КМК АВТОГАРАЖІВ ГОСПОДАРСТВ ОБЛІАСТІ — комсомольсько-молодіжному колективу автогаража колгоспу «Правда» Добровеличківського району (керівник В. Кулинич, групкомсорт І. Вовнінко). КМК виробив 405240 тонн-кілометрів, зекономив 866 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

СЕРЕД КМК ОБ'ЄДНАНЬ СІЛЬГОСПТЕХНІКИ — комсомольсько-молодіжному колективу водіїв Голованівської райсільгосптехніки (керівник В. Ковальський, групкомсорт А. Вестикайло). КМК виробив 216484 тонн-кілометрів, зекономив 520 кілограмів паливно-мастильних матеріалів.

Переможців соціалістичного змагання буде нагороджено Почесними грамотами обкому ЛКСМУ України.

ПРОДОВОЛІЧНА програма: Твій внесок, комсомол

МЕТА — БРИГАДНИЙ ПІДРЯД

За підсумками передтравневого соціалістичного змагання в колгоспі «Шлях до комунізму» Долинського району переможцем визнано комсомольсько-молодіжну механізовану ланку по вирощуванню кукурудзи, яку очолює Володимир ХІМІЙ.

Вже вдруге, беремо ми на озброєння індустріальний метод вирощування кукурудзи на зерно. Торішню технологію повністю себе виправдала: з кожного гектара ланка збрала майже по 40 центнерів зерна; значно зросла продуктивність праці всіх членів колективу. Не менш важливо, на мій погляд, і те, що хлопці досконало оволоділи методами роботи за індустріальною технологією.

тувалися ретельно. Ще з осені на всій 150-гектарній площі внесли органічні добрива. Всю зиму присвятив ремонту техніки. Полагодив: ґрунтообробне знаряддя, посівний інвентар, встигав навіть поставити на лінійку готовності збиральну техніку.

Сівбу почали 20 квітня. А до цього Михайло Бобурчак проводив передпосівний обробіток ґрунту. За два дні він закультивував майже 100 гектарів ріллі. Сіяли ми вдвох з

Володимиром Панченком, з нормами виробітку справлялися. Інші члени колективу вносили гербіциди, забезпечували безперебійну роботу нашого сівального агрегата, доставляючи у поле навітря і мінеральні добрива.

У нашому районі вже є механізовані ланки по вирощуванню просапних культур, котрі працюють за єдиним нарядом. В наступному році планує перейти на бригадний підряд і наш комсомольсько-молодіжний колектив. Тож прагнемо нині не лише виростити вагомий урожай — не менше як по 50 центнерів зерна кукурудзи з гектара — а й набути навички, необхідні для роботи за прогресивним методом.

В. ХІМІЙ, ланковий комсомольсько-молодіжної механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи. Долинський район.

КОЛЕКТИВ ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ № 1 КОЛГОСПУ ІМЕНІ ФРУНЗЕ УЛЬЯНОВСЬКОГО РАЙОНУ ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ ВИЗНАНИ ПЕРМОЖЦЕМ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ В ГОСПОДАРСТВІ. СЕРЕД ПРАВОФЛАНГОВИХ В ІНДИВІДУАЛЬНОМУ ТРУДОВОМУ СУПЕРНИЦТВІ І МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОР ІВАН НАСТАСІЄНКО.

Фото В. ГРИБА.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

ПРИКЛАД ВЕТЕРАНІВ

СВІТЛОВІДСЬК. Нелегкі випробування випали на долю електромонсара заводу вапняково-кремнеземистих конструкцій В. К. Хаустова. Проїшовши в роки Великої Вітчизняної з боєм тисячі кілометрів, він був тяжко поранений. А тут ще й тяжка душевна рана — загинув його батько, інвалідом війни став брат Микола. Тож під час відкриття Вахти пам'яті, виступаючи перед юнаками і дівчатами, ветеран із скорботою говорив про те, якого

лиха зазнала його сім'я, всі радянські люди у роки війни. Він закликав молодь працювати з подвоєною енергією — за себе і за тих, хто загинув у битві з ворогом. Його підтримали колишні фронтовики М. І. Горбунов, І. О. Плига, М. М. Григор'єв, М. П. Сергієнко. Зміни завдання ветерани перевищують.

УЛЬЯНОВКА. Хлібороби колгоспу імені Фрунзе захищали в колективі механізаторів свого земляка Героя Радянського Союзу Архипа Маніти. В списках почесних членів бригади він буде не лише в дні Вахти пам'яті. Дозування працюватимуть за нього аж до березня 1984 року — в день 40-річчя визволення села від німецько-фашистських загарбників вони складуть рапорт про свій добробут.

А в колективі водіїв цього господарства ударно нині працює син Героя Олександр Маніта. 8 травня він введе на стадіон призовників, які складатимуть нормативи комплексу ГПО. І вручить призначення

Архипа Маніти кращому багаторобу.

ПОРУЧ — МОЛОДОГВАРДІЙЦІ

Кращі комсомольсько-молодіжні колективи нашого підприємства захищали до свого складу героїв-молодогвардійців. На 125—130 процентів виконували денні норми за комсара «Молодої гвардії» Олега Кошового регулювальники радіоапаратури з цеху № 7, електромонтер Флоріаном Владеско. З найвищою продуктивністю працює за Віктора Третьяковича. Уляну Грому і Любов Шевцову КМК Володимира Штиленка, Світлани Попової і Сергія Перча.

Копити, зароблені під час Вахти пам'яті героями-молодогвардійцями, будуть перераховані у Радянський фонд миру.

М. ДЕГТЯРЕНКО, секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводу радіовиробів.

3 нагоди Дня преси

В Кіровоградському міському будинку культури імені Компанієць відбулися урочисті збори представників партійних, радянських, громадських організацій, журналістів і робітничого активу, поліграфістів і розповсюджувачів преси обласного центру, присвячені Дню преси.

Збори відкрила секретар міського партії А. О. Кошелєва. Одностайно обирається почесна президія у складі: Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Ю. В. Андроповим.

З доповіддю виступив завідувач відділом пропаганди і агітації обласного комітету партії І. П. Оліфіренко. Зі словами щирого вітання до присутніх звернувся токар заводу «Червона зірка» Г. І. Меншиков, доктор філологічних наук, завідувач кафедри педінституту імені О. С. Пушкіна Ж. П. Соколовська, ветеран преси Н. Н. Добрін.

Учасники засідання надіслали вітальні листи на адреси Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів Української РСР.

У ТРУДІ ЗРОСТАТИ

ТРАВЕНЬ

«Мир! Труд! Травень!» — під таким гаслом пройшло неосяжними просторами нашої рідної Вітчизни, по всій планеті свято Першотравня. Ці слова знову і знову в один голос повторює все прогресивне людство і з надією дивиться на нашу країну — оплот миру, країну, яка рішуче протистоїть силам імперіалізму і агресії, наполегливо бореться за відвернення ядерної катастрофи.

Мир і Труд в ім'я дальшого розквіту. Дра невід'ємні поняття. І глибоко символічно, що дві пов'язані з ними дати — День міжнародної солідарності трудящих і День Перемоги — стоять у календарі поряд — на початку травня. Вони, так би мовити, визначають обличчя цього гарного весняного місяця, визначають наші діла.

ВСЕСОЮЗНА ВАХТА ПАМ'ЯТІ, ПРИСВЯЧЕНА 38-Й РІЧНИЦІ ПЕРЕМОГИ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ. Ударний труд — за себе і за тих, хто загинув у жорстокій боротьбі проти фашистських загарбників. Вечори вшанування ветеранів війни. Маніфестації у підтримку миролюбних сил світу, жертв імперіалістичної агресії. У ці дні комсомольські організації проводять велику роботу по патріотичному вихованню молоді.

Різноманітні форми патріотичного виховання виконують у комсомольських організаціях. Ось деякі адреси: Новоархангельськ — театралізоване свя-

то Перемоги та вечір-зустріч з ветеранами «Пам'ять», Знам'янка — молодіжний вечір «Пісня, опалена війною», Долинська — легкоатлетичний крос на призы героїв-земляків, Компаніївка — велопробіг до місць найжорстокіших боїв за визволення району від фашистських окупантів...

Впевнені, що і ти, комсоргу, маєш певний досвід по організації та проведенні таких заходів. Адже відбуваються вони в твоєму комсомольському осередку не тільки у дні Вахти пам'яті. Тож поділися ним із колегами, перейми все краще у них.

18 ТРАВНЯ — ПЕРША РІЧНИЦЯ З ДНЯ ВІДКРИТТЯ XIX З'ЇЗДУ ВЛКСМ. Вирішено провести того дня у всіх комсомольських організаціях єдиний день політичного інформування молоді. Твоє завдання, комсоргу, як і всіх комсомольських активістів, членів лекторських груп, комітетів комсомолу, — розповісти юнакам і дівчатам про хід виконання рішень з'їзду, зосередити увагу на «вузьких місцях», внести конкретні пропозиції по їх усуненню.

У світлі завдань, поставлених XIX з'їздом ВЛКСМ, слід підійти до підсумкових занять у системі комсомольського політнавчання, які відбудуться 16 травня, а також до комсомольських зборів «Твій комсомольський квиток». Що зробив кожен спільчанин для виховання в собі активної життєвої позиції, для підвищення авторитету первинної? Ці питання повинні турбувати тебе, комсоргу, в першу чергу.

ТРИВАЄ ПІДГОТОВКА ДО ВІДЗНАЧЕННЯ 80-РІЧЧЯ ДРУГОГО З'ЇЗДУ РСДРП. Цій даті будуть присвячені громадсько-політичні читання на тему «Партія — розум, честь і совість нашої епохи»,

комсомольсько-піонерський збір-маївка, інші заходи. У постанові ЦК КПРС «Про 80-річчя Другого з'їзду РСДРП» особливо вказується на необхідність широко використовувати у виховній роботі з молоддю славні традиції боротьби за соціалізм, щоб комсомольці добре знали історію партії, твердо і неухильно втілювали в життя її рішення.

19 ТРАВНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА. Комсомольські організації, особливо підприємств, колгоспів зобов'язані значно поживити шефську роботу серед юних ленинців, готувати їх до вступу в члени ВЛКСМ.

ПРОХОДЯТЬ ЗМАГАННЯ ВСЕСОЮЗНОЇ ВИСЬКОВО-СПОРТИВНОЇ ГРИ «ЗІРНИЦЯ». Твій обов'язок, активісте, забезпечити дійову допомогу її учасникам з боку своєї первинної комсомольської організації.

ТРИВАЄ ОПЕРАЦІЯ «ТУРБОТА-83». Комсоргу, спрямуй свої зусилля на поліпшення виховної і профілактичної роботи серед підлітків. Головне — вести її комплексно, у взаємодії з іншими громадськими організаціями, органами міліції...

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВКА ДО ЖИВІВ. До кінця травня повинні бути створені комсомольсько-молодіжні загони, ланки, екіпажі, які збиратимуть ранні зернові та зернобобові культури. Завдання комсоргів — заздалегідь подбати про організацію соціалістичного змагання молодих жнивників, про засоби морального і матеріального стимулювання їх праці.

Травень ставить перед тобою, комсоргу, багато відповідальних завдань. Не розгубись, ретельно плануй свою роботу, не берися за все сам. Активізуй діяльність кожного члена комітету, слідкуй за виконанням всіма комсомольцями індивідуальних доручень, і успіх забезпечено.

СПАДКОЄМЦІ СУХОМЛИНСЬКОГО

ЗОРЯНИЙ ЧАС ВІТАЛІЯ ЗАВІНИ

Колись відомий письменник Стефан Цвейг подарував людству чудове поняття «зоряний час». Він буває у житті кожної людини. Для поета — це незабутні хвилини натхнення, для хлібороба — щедра хлібна ніша, що сторицею віддавала йому за працю, у вчителів — добрі справи його учнів, гордість за них.

У Віталія Івановича Завіни його зоряний час ще попереду. Лише другий рік по закінченні Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна працює він у Соснівській середній школі. Та й про успіхи його вихованців говорить ще рано — сьогодні вони тільки другокласники. Віталій Іванович — учитель початкових класів.

Впевнено почував себе цей симпатичний молодий чоловік серед крихітних дитячих парт. Зустрілися ми з ним напередодні початку останньої чверті. Як і у кожного вчителя в такий час, у Віталія було багато турбот.

Вирішив Віталій Іванович разом з вихователем свого другого класу Надією Сергіївною Поліською провести експеримент. Адже у свій час відомий педагог Василь Олександрович Сухомлинський з учнями вирощував хліб на прихильній дослідній ділянці. Тільки так можна виховати у дітей справжнє бережливе ставлення до хліба, повагу до хліборобської професії, — вважав великий педагог. Його думку повністю розділяє В. Завіна.

Орієнтація учнів на сільські професії починається у школі не раніше шостого класу, а до цього вважається, що з дітьми ще рано вести серйозну розмову на цю тему. Я з цим категорично не погоджуюсь. Сьогодні, коли у нас дефі-

цит сільськогосподарських спеціалістів, коли настала потреба довірити справу сільськогосподарського виробництва молодим і завзятим, не припустимо втрачати ці шість років, — говорить він. — Я у школі працюю недовго. Але вже з першого класу почав призначати своїх вихованців до серйозної праці, відповідальності за неї.

Програмою навчання для молодших класів поки що подібні експерименти не передбачені. На жаль, не передбачені у ній можливості та відмінності сільських і міських шкіл. Тому і підмінюється іноді виховання працелюбності у дітей молодшого шкільного віку грою у працю. Виготовляти різні ручні вироби, аплікації та прищеплювати навички самообслуговування — ось до чого зводиться трудове виховання у молодших. Віталій Іванович спробував його розширити.

Звичайно, вироблення трудових навичок на уроках праці необхідне. Малюки з цікавістю беруться майструвати, шити, виписувати, клеїти. Деякий час їм, мабуть, необхідно сприймати працю як якусь гру, розвагу. Але прибираючи класну кімнату, тримати в чистоті своє робоче місце, бути охайними — це вже серйозно для восьмирічних.

Другим важливим етапом у трудовому вихованні є знайомство учнів з професіями батьків, а вони у переважній більшості — колгоспники. Віталій Іванович і Надія Сергіївна водили своїх вихованців на ферму, у поле, в тракторну бригаду. Запрошували до себе у клас знатних людей села. Але знайомитись і спостерігати — це одне, а попрацювати самим — зовсім інше. Дозволили учителі із завідувачим газарницькою фермою, і почали школярі

доглядати телят. Щопонеділка ідуть на ферму, допомагають телятницям роздавати корми тваринам, прибирати приміщення. Щодня на ферму приходять чергові. Крім того, діти допомагають працівникам науково-дослідної станції сортувати насіння сої.

Тепер ось зібралися ранні зернові сіяти.

— Чи не рано другокласників залучати до такої серйозної справи? — сумнівалися деякі колеги.

Ні, не рано. Учні Завіни до цього вже готові. Більше того, вони знають наскільки це не легко і відповідально — вирощувати хліб. І вже зараз, обідаючи у їдальні, ніхто з них не візьме зайвий шматочок хліба, ніхто не викине його. А коли засіють своє поле, доглянуть, покосять і обмолотять, самі віднесуть до млини і дівчатка з мамами потім випечуть хліб, то малюки вже не тільки крихти не зрозуміють, а ще й інших застерезуть від марних витрат. Та й радість праці... Це не менш важливо для дітей. Хлібороб, доярка — для них професії уже не абстрактні. Рано ще прогнозувати, ким учні будуть. А от якими — про це уже подумав їхній учитель. Повинні вирости вони працелюбними, бережливими, чесними і порядними.

А сьогодні молодий педагог з радістю і ентузіазмом береться за будь-яку справу. Натура імпульсивна і кипуча, вміє зацікавити і дітей, і дорослих. Не зраджує своєму захопленню бальними танцями. Увечері поспішає на репетицію — сам танцює у ансамблі бального гуртку «Конвалія», веде заняття у танцювальному гуртку. Навчає танців і своїх малюків.

Віталій очолює у школі вчительську комсомольську організацію, яка налічує 13 спільчан. З кожним класом обов'язково працює вчитель комсомолец. Його обрано головою ради молодих учителів району.

Л. ЯРОМЕНКО.

Кіровоградський район.

Успіхами в труді і навчанні відзначають слухачі системи комсомольської та партійної політосвіти колгоспу «Мир» Гайворонського району травневий свят.

На знімку: економіст колгоспу пропагандист Юрій ЦИМБАЛ зі слухачем — бригадиром рілочної бригади В. М. МЕЛЬНИКОМ. Фото В. ЗЕМНОРІА.

Це позивний колективної радіостанції при радіошколі Кіровоградського обласного комітету ДТСААФ. Начальник радіостанції — старший майстер виробничого навчання радіошколи Павло Бондаренко, радіолюбитель-короткохвильовик, майстер спорту СРСР.

спортот сотень аматорів. Вони відвідують секції спортивної радіопеленгації, швидкісної радіотелеграфії, радіоз'язку на коротких і ультракоротких хвилях та радіобактерств.

Колективна радіостанція стала справжнім організатором і пропагандис-

приладів і автоматики Світловодського заводу чистих металів Володимир Макухін і Георгій Борисов.

Понад 150 країн підтримують радіоз'язки з кіровоградськими радіолюбителями. Колективна радіостанція має багато дитимов і грамот від радіо-

том технічних видів спорту на Кіровоградщині. Наприклад, спортсмен-короткохвильовик успішно виступають в багатьох міжнародних і всесоюзних змаганнях. Команда колективної радіостанції здолала звання чемпіонів з радіоз'язку з своїм партнером. Треба швидко закінчити радіоз'язок, бо раптом інший сигнал залує гучніше, і кудись далеко, далеко зникне голос станції з якою працюєш.

Всім, всім, всім! Позивний — «УК-5-ЖАА»... Чимало добрих справ на рахунок колективу спортсменів — короткохвильовиків, який існує 31 рік. Кіровоградський позивний добре відомі на всіх шести континентах. За місяць у середньому на адресу школи надходить півтори тисячі карток — підтвердження двосторонніх радіоз'язків.

Та справа не тільки в кількості зв'язків. Найважливішим добробом вважається залучення до регулярних занять радіо-

Р. ДАЙДАКУЛОВ, ветеран Великої Вітчизняної війни, громадський кореспондент «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ РАДІО

ПОЗИВНИЙ—«УК-5-ЖАА»

Зовні це село майже нічим не відрізняється від інших. Світлі чепурні будиночки колгоспників травневої пори тонуть у мережіві

...Кодись про таке єднання мріяв Марко Лукич. Він народився в селі Бежбайраки 22 травня 1840 року в родині управителя поміщицького маєтку. Освіту здобув у Бобринському повітовому училищі. З 1861 р. працював канцеляристом у судових установах Бобринщи

З ТЕЛЕ-
ТАІПНОЮ
СТРІЧКИ
ТАРС

У ТРАВНІ МИНАЄ 143 РОКИ
З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
М. Л. КРОПІВНИЦЬКОГО

На землі корифея

яблуневих і вишневих садків. Вдень село Кропивницьке безлюдне. Всі на роботі. Тож ми одразу йдемо на виробничі ділянки. Виявилось, що артистів Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького тут, на відеоконфлексі колгоспу імені Т. Г. Шевченка, чекали.

В обідню перерву в червоному кутку кропивницько-колгоспників розповіли про свої трудові успіхи. Вівчак-комплекс, яким завідую Віталій Григорович Цюма — велике спеціалізоване господарство. Вівчарі успішно справляються з виконанням державних завдань по виробництву і продажу баранини. Господарство занесене на районну і обласну Дошки пошани.

Висока продуктивність праці відзначає чи не кожну ланку вівчак-комплексу. Було про що розповісти і митцям: про святкування минулої осені 100-річчя українського театру корифеїв, про поїздки до Москви, про нагородження колективу Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР і, найголовніше, про свою щоденну творчість. Довго звучали чарівні українські пісні, іскрились соковитий народний гумор. А потім гості завітали до механізаторів.

Тракторна бригада № 3, яку очолює бригадир Андрій Сергійович Коваленко, успішно закінчила весняні польові роботи. Тут паузе висока трудова дисципліна. Досвідчені трактористи: Б. А. Сагайдак, О. О. Лагода, М. Є. Спленський, О. Я. Андрущенко активно допомагають молоді. Є чим пишатися молодому механізатору комсомольцеві Віктору Чорноморцю. Ного бригада успішно бореться за звання колективу комуністичної праці.

Після напруженого трудового дня колгоспники зібралися в сільській будинку культури, де відбувся концерт майстрів кіровоградської сцени. День, який артисти провели в селі Кропивницькому Новоукраїнського району, це — день зміцнення дружби між колективами колгоспу імені Т. Г. Шевченка і театру імені М. Л. Кропивницького. Нещодавно земляки засновника першого українського професійного театру скрили співдружність мистецтва і праці угодою про культурне шефство.

і Єлисаветграда. В 1871 році він залишив службу чиновника і пішов на сцену... Чи не для того, щоб повідати людям про Україну, пісенну й горьовану, щедру і роботящу? Початком справи, якій судилося безсмертя, стала славнозвісна «Наталка Полтавка» Івана Котляревського.

Відтоді минуло століття. Розквітла земля, на якій народився корифей української сцени. Славлять Кропивницького його численні послідовники і в мистецтві, і в праці, стверджуючи його високій мистецький принцип — нести в життя правду, справедливість і красу.

Сьогодні село Бежбайраки носить ім'я Кропивницького. «Якби міг подивитися Марко Лукич на землю, де він народився... Звісно, він не впізнав би рідного села Щедро розквітло воно. Як частка душі великої людини — Марка Кропивницького, уособлення його мрії», — в словах секретаря партійної організації колгоспу імені Т. Г. Шевченка Марії Захарівни Хомутенко відчутно гордість за свій край, за людей.

Того травневого вечора у виставі театру імені М. Л. Кропивницького «Титарівна» на сцені сільського будинку культури пристрасний драматургічний талант Кропивницького, поєднаний з образною поетичністю Шевченкового слова, виявив себе з особливою силою. Тому сприяла атмосфера свята в залі.

«Творчість драматургів-класиків — Марка Кропивницького, Івана Карпенка-Карого, Михайла Старицького завжди буде для нас невичерпною скарбницею глибоких думок і почуттів. «Титарівна» М. Кропивницького (за поемою Т. Шевченка) — окраса класичного репертуару театру. Час від часу ми відкриваємо в ній нові глибини. І ростемо твердо, стаємо мудрішими», — так визначає значення постаті Кропивницького для сьогодення режисер-постановник «Титарівни», головний режисер Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького заслужений артист УРСР Володимир Захарович Савченко.

Зустріч митців і трудящих села на батьківщині корифея українського театру стають доброю традицією. Незабаром почнуться релікції в колгоспному репертуарному гуртку. Першою роботою аматорів буде вистава за М. Кропивницьким. Шефи допоможуть і в організації в селі Кропивницькому меморіального музею засновника українського професійного театру.

Л. ФЕДЧЕНКО.

Цікавих

професій багато

БУДАПЕШТ. Яскравою і незабутньою подією в житті угорської молоді стали традиційні дні вибору професії, які тут завершилися. Більшість учнів середніх шкіл і гімназій вони змогли дати остаточну відповідь на питання: «Ким бути?».

Юнаки і дівчата побували на великих промислових підприємствах, у науково-дослідних установах, зустрілися з передовиками виробництва, з діячами науки і культури. Велику допомогу у виборі професії, у визначенні здібностей учням подали спеціалісти створеного недавно в столиці науково-дослідного центру профорієнтації.

Особливо захоплюючими були зустрічі випускників шкіл і гімназій з молодими робітниками промислових підприємств, адже інтерес угорської молоді до робітничих спеціальностей постійно зростає.

Останнім часом в Угорщині приділяється дедалі більша увага розв'язанню мережі професійно-технічних училищ. У роки нинішньої п'ятирічки порівняно з попередньою п'ятиріччю зростуть удвічі. Всього в цьому році в професійно-технічних училищах УНР почнуть заняття більше як 40 тис. юнаків і дівчат.

Молодість

країни

БЕЛГРАД. Про історію зародження і розвитку руху молодіжних будівельних загонів в Югославії розповідає випущена сьогодні видавництвом «Младост» і «Пословна політина» книга «Молодіжні трудові справи — молодість країни».

На основі багатого документального матеріалу її автори відтворюють картину трудового ентузіазму на перших післявоєнних будовах Югославії, активної участі юних добровольців у спорудженні перенесених вітчизняної індустрії.

Продовжуючи і розвиваючи традиції цього руху, наші діти югославські юнаки і дівчата вносять активний вклад у соціалістичне будівництво, здійснення програми економічної стабілізації.

Ліквідувати

загрозу!

ТОКІО. Із закликом активізувати боротьбу за мир і демократичний переворот у Японії звернулася до молоді Японії всепопсана федерація органів студентського самоврядування. У зверненні вказується на необхідність згуртування всіх прогресивних сил країни для боротьби проти небезпечного курсу ЛДП на розширення воєнного союзу з США, проти зростання озброєнь в Японії і спроб правлячих кіл переглянути нинішню конституцію в дусі милітаризму і націоналізму. «Вимагаємо ліквідації американських військових баз в Японії і сксування договору безпеки, який створює реальну загрозу народів Японії!» — підкреслюється у зверненні японських студентів.

3 ім'ям Леніна

КОЛОМБО. «Під прапором лєнінізму — лєнінським шляхом» — під таким девізом тут відбулась дводенна науково-практична конференція, присвячена 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

«В. І. Ленін — вождь Великої Жовтневої соціалістичної революції», «Про лєнінський план побудови соціалізму в СРСР», «Зовнішня політика і мирні ініціативи СРСР», «Ленін і молоді» — з такими доповідями на конференції виступили професори столичного університету, студенти, слухачі курсів російської мови, представники громадськості.

(ТАРС).

Ціна помилки

СВІДЧИТЬ ПРЕСА

Тяжка доля людей, котрі, піддавшись щедрим обіцянкам знайти рай на чужині, втратили Батьківщину. Вони, за свідченням очевидців, жорстоко розплачуються за свої помилки.

Недавно американський журнал «Ньюсуїк» опублікував репортаж свого кореспондента про життя колишніх радянських громадян на землі обітованій».

Агентство преси Новини пропонує його з деякими скороченнями.

* * *

Вони схожі на людей, котрі потрапили в пекло. Рідко хто з них володіє логічною пастку на нічийній землі між місцем їх народження і новим домом, в якому вони не почувалися своїми. Їх пригнічують культурні відмінності і мовний бар'єр. Постійні

публік, республік Кавказу. Рідко хто з них володіє івритом. Тому, потрапивши в «землю обітовану», вони опинилися замкнутими в районах проживання своїх етнічних груп. У великих національних об'єктах адаптація до нових

спогоди про колишню домівку не дають їм спокою. «В Ізраїлі вони бояться говорити, що приїхали з Росії», — каже емігрант з СРСР Юрій Милославський.

Знайти пристойну роботу — надзвичайно складна проблема. Тому новоприбулі прагнуть одержати особливий статус «квіт», котрий захищає їх від звільнення з роботи. Однак він може бути наданий тільки після одностороннього рішення, і перекладає його одержання досить ілюзорно.

Багато колишніх радянських громадян хотіли б повернутися назад, не знаючи, що «місяця під сонцем». Вони вважають, що приїзд в Ізраїль був великою життєвою помилкою. «Чотири рази, — говорить жінка, що виїхала з Таджикистану 1973 року — чоловіком-інвалідом і шістьма дітьми, — ми намагалися повернутися назад, але нам не вдалося цього зробити».

Ії запілилі каяття не є чимось унікальним. Немає людей глибоко шкодує, що піддалися заклякам виїхати в Ізраїль. «Я б поповз назад на колінах», — говорить один із них.

Найбільша кількість емігрантів, що бажають повернутися, — виїхці із Середньозахідських рес-

умов відбувається болісно. Невдоволення дискримінацією з боку місцевих властей серед цієї категорії, котру зневажливо називають «сефардами» — людьми «другого сорту», особливо гостре.

Ізраїльські чиновники поведуть себе огидно, по відношенню до виїхців із республік радянської Середньої Азії, — розповідає колишній науковий співробітник із Таджикистану. — Якщо ти помилюєшся, то вони тебе випустять за двері, хоча в цей час нічим не зайняті: просто п'ють каву і курять».

Дуже багато сімей по приїзді в Ізраїль розпадаються. Матері перестають займатися вихованням дітей. Покинуті самі на собі, під впливом нового середовища підлітки стають агресивними. Зміни в поведінці дітей викликають серйозну стурбованість серед емігрантів. Своєрідний протест молоді призводить до формування численних банд, які з гумовими кийками в руках тиняються вулицями. Радянська пропаганда Ізраїлю розтліває молоді душі. Нерідко банди нападають на палестинських школярів і студентів. Вони діють у дусі макроних «чорносотенців»...

(АПН).

ВІСТІ З
СОЦІАЛІСТИЧНИХ
КРАЇН

«ТРИТОН» ВИХОДИТЬ У МОРЕ

«Тритон» — так називали кубинські корабелі перше вітчизняне океанологічне судно, збудоване на замовлення Академії наук республіки на верфі Чиліма в Газані.

Судно водотоннажністю 190 тонн розраховане на тривале автономне плавання. Воно рухливе, маневрене, обладнане сучасною радіонавігаційною апаратурою, радаром, автопілотом та іншими приладами, котрі гарантують високу безпеку перебування в морі.

На «Тритоні» діють дві наукові лабораторії, оснащені всім необхідним для ефективної роботи біологів, хіміків, океанологів, які в ході плавання вивчають фауну і флору морів, напрями океанічних течій, хімічний склад води. Для членів екіпажу і наукового персоналу обладнані затишні каюти, є на борту «Тритона» кухня, кают-компанія, їдальня, кондиціонери, холодильники.

О. ЛЕСКІН,
власкор АПН.

Газана.

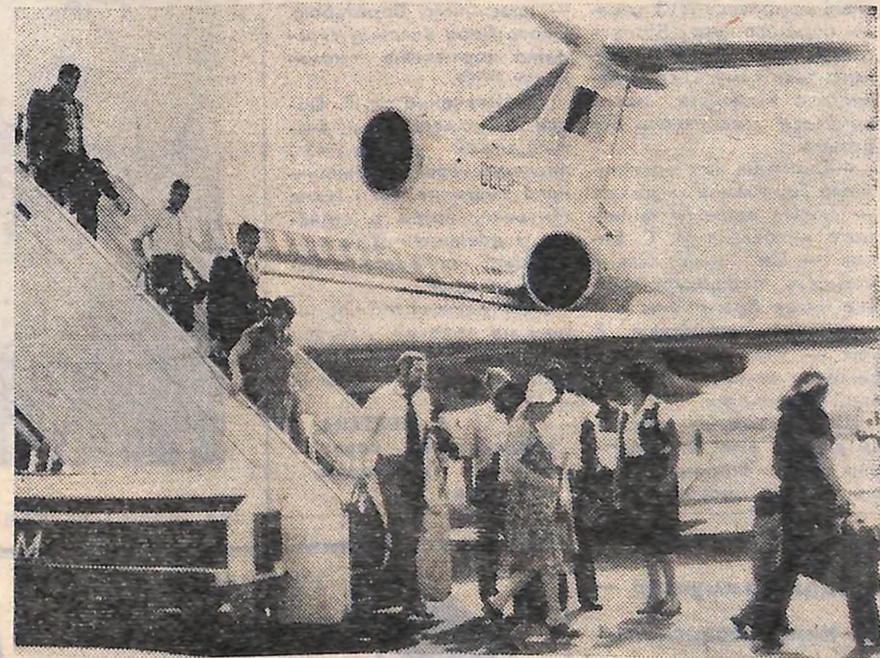
ЗЕМЛЯ БУДЕ НАПОЄНА

У Болгарії настали весняні посушливі дні. Щоб одержати хороший урожай, треба напоїти землю.

Голозний водний резервуар республіки складається з 2184 водосховищ, у тому числі 34 комплексних — вони використовуються для одержання електроенергії, питної води і зрошення сільськогосподарських угідь. 150 служать тільки для зрошення і належать державному об'єднанню «Водне господарство» при Національному аграрно-промисловому союзу. Решта — так звані мікроводосховища — є власністю аграрно-промислових комплексів.

Болгарія маленька, причому гірська країна, але довжина її каналів, що живлять поля, вже становить 29 тисяч кілометрів, що майже в три рази більше відстані від Москви до Владивостока.

Д. ЛЕНКОВ.
(Софія-Пресс—АПН).

МОЗАМБІК. Понад 30 тисяч чоловік перелетіли літаками Аерофлоту за маршрутом Москва — Мапуту, відкритим 1976 року. Обсяг пасажирських і вантажних авіаперевезень між НРМ і СРСР з кожним роком розширюється. У Мапуту здійснюють посадку літаки, що прянують із Москви в Антарктиду.

На знімку: радянський авіалайнер у Мапуту.

Фото В. МАСТЮКОВА.
Фотокроніка ТАРС.

ВЕСНЯНЕ СОНЦЕ ЦЬОГО РОКУ ШЕДРЕ. ТОМУ В ОРАНЖЕРЕЇ СКЛО ПОФАРБУВАЛИ КРЕЙДЯНИМ РОЗЧИНОМ — НЕ ЛЮБЛЯТЬ СОНЯЧНОГО ПРОМІННЯ НІ ЯСКРАВО-ЧЕРВОНИ ПАРАСОЛИ, КАЛАНХОЕ, НІ ФІОЛЕТОВІ ЦИНЕРАРИ, НІ ЧЕРВОНА У ЧОРНУ КРАПОЧКУ І ЖОВТА У ЧЕРВОНИХ РОЗВОДАХ КАЛЬЦЕОЛЯРІЯ, НІ БІЛОСНІЖНІ КАЛЛИ...

Коли заходиш до квітничкової оранжереї Кіровоградського заводу радіовиробів — зупиняєшся, мов перед справжнім дивом. Та, певно, не потрібно порівнювати — це достеменно диво. Екваторіальні квіти тут цвітуть і пахнуть, коли за вікном лежать глибокі сніги, коли через річку по кризі без найменшого остраху переїздить найважчий трактор...

А десять років тому... Розповідає старший майстер-садівник Ніна Петрівна Райкова:

— Починали майже з нуля. На заводі не було ніяких умов для вирощування горщених культур і розсади. Було бажання мати квіти для потреб заводу — тоді думали тільки про завод. Тулились ми спочатку в кутку заводської їдальні.

Звідусюди збирали насіння, розсаду, пагічки кімнатних рослин. Вони зацвіли. Далі перебрались в окрему кімнату, але й тут було незручно, бо всі рослини знаходились в однакових умовах, тому одні росли гарно,

сподівано. Навіть незрозуміло. Ніна Петрівна дивується.

— Звичайно! У нас стільки друзів, підшефних організацій, то хіба можна думати лише про власні потреби?

— Якби у кожному дворі була бодай одна така жінка, як Тамара Андріївна, то місто наше можна було б назвати Квітоградом! — захоплено каже Н. П. Райкова.

Відчуєш, що денні підприємства, для того, щоб узяти участь у виставці, скуповують квіти у бабусь на базарі, — говорить Т. А. Латаліна. — Це не любов до прекрасного, це захід для збуту... А кому він потрібен?

— Як не дивно, але найвищу оцінку нашої праці дали саме на виставці квітіння, — додає Н. П. Райкова. — Проводилась вона торік у серпні. А у нас в оранжерейній зоні виставка квітіння.

Записів у книзі відгуків багато, вони різні, і всі теплі, щирі, от думки.

...Починала Ніна Петрівна сама. Нині їх — творців прекрасного — дев'ять. Ж. Д. Мельник, Г. М. Кришак, Г. М. Пасюга, М. М. Могильна з багаторічним досвідом, а комсомолка Гетяна Віталіна прийшла в колектив лише торік.

Вона розсаджує дрібненькі, ще зовсім кволі рослини з одного ящика в інший. Це називається — пікірувати.

Щоб розсаді не тісно було в одному ящику, щоб можна було куди розпростерти для росту листочки. Кожен рух у неї вивірений — делікатна робота.

Ми запитали Тетяну, чи подобається їй в оранжерей.

— Чи подобається? — перепитала. — А спробуйте посадити, доглянути хоча б кілька квіток, хоча б у вазоні в квартирі. І дочекайтеся, коли зацвіте. Подобається! Кілька квіток лише... А ми ж завітнуємо Кіровоград!

А. КУРГАНСЬКИЙ,
начальник дільниці благоустрою Кіровоградського заводу радіовиробів.

В. БОНДАР,
кор. «Молодого комунара».

Виставка на щодень

ЗА ЗРАЗКОВЕ МІСТО

квітлі, інші розвивались слабше, а деякі й гинули. Врятувати почату справу могла лише оранжерея.

А коли її побудували, на стелажах в усіх чотирьох секціях не залишилось вільного місця. Більше ста видів горщених рослин є сьогодні в оранжерейному заводу. Тут і квітучі, і декоративно-листяні, і суккуленти. Близько двох тисяч вазонів з рослинами різних видів займають свої місця в цехах і відділах заводу.

В оранжерейі нема перерв — ці слова може підтвердити кожен робітник підприємства. Бо жодне свято тут не обходиться без квітів. Чи новорічне, чи Першотравень, чи проводи ветеранів на пенсію. Цвітуть у такі свята усмішки на обличчях заводчан, бо цвітуть квіти.

Ніна Петрівна оглядає ще тверденькі нерозкриті бутони тюльпанів — ось-ось вони, здається, розплющать очі.

— Квіти ж, певно, завод вирощує не тільки для власних потреб? Це запитання для неї не-

перетворити Кіровоград у квітучий сад — таке сьогодні бажання квітників заводу. Вони вірять у це і доводять свої прагнення на ділі.

Підшефний дитячий садок № 52 у Кіровограді — показовий. Торік його визнано найкращим по озелененню території.

А хто не минався минулого року білими, фіолетовими, червоними жоржинками, світлоголубими, як вишніве осіннє небо, лобеліями, гарячими флоксами (і назва ж яка — «Вогняна куля»), пахучими трояндами біля будинку побуту «Інгул»? А біля вищого льотного училища цивільної авіації? Про насіння квітів, розсаду тут заздалегідь домовлялись із радіозаводчанами.

А хто був у дворі будинку № 6 по провулку Училищному той не міг не зупинитись перед барвистими клумбами, не міг не перекинутися: «Чия ж не робота?». І вже стояв і минався. І тоді йому відповідали: «Тамари Андріївни Латаліної».

Т. А. ЛАТАЛІНА —
ПЕНСІОНЕРКА, ПРОДОВЖУЄ ПРАЦЮВАТИ ВАХТЕРОМ У ЗАВОДСЬКОМУ ГІРТОЖИТКУ № 1. З КВІТНИКАРЯМИ ЗАВОДУ В НЕЇ СТОСУНКИ ТІСНІ І ДАВНІ. ОБМІН НАСІННЯМ — ВЗАЄМНИЙ. ТАК, ДВА РОКИ ТОМУ ТАМАРИ АНДРІЇВНІ З МОСКВИ ВИСЛАЛИ ДЕСЯТЬ НАСІНИН ЧОРНОЇ САЛЬВІЇ, ТЕПЕР В ОРАНЖЕРЕЇ ЇЇ РОЗМНОЖИЛИ І БЕЗ НЕЇ НЕ УЯВЛЯЮТЬ ЩОРІЧНОЇ МІСЬКОЇ ВИСТАВКИ КВІТІВ.

До режі, стосовно виставки у квітників заводу радіовиробів свої думки. — Прикро стає, коли до-

VIII СПАРТАКІАДА УРСР

НЕВДАЛИЙ СТАРТ

Позавчора в Кіровограді почалися зональні ігри з футболу за програмою VIII Спартакіади УРСР. Збірні області України і міста Києва поділені на шість зон. У 4-й виступають команди Донецької, Київської, Чернігівської та Кіровоградщини. Спочатку зіграли збірні Київської та Донецької областей. Київці перемогли — 1:0. Потім силами помірялись кіровоградські та чернігівські футболісти. Матч пройшов із перевагою гостей. Але першим рахунок відкрили наші спортсмени — м'яч у ворота чернігівців забив О. Дякуліч. Три хвилини знадобилося суперникам наших земляків, щоб встановити рівновагу.

Після перерви гості реалізують пенальті, а потім «відзначився» граєць основного складу «Зірки» С. Денисенко, який спрямував м'яч у власні ворота. Під завісу матчу О. Трегубенко скоротив розрив. Памі земляки програли — 2:3.

Збірна Кіровоградщини виступала у такому складі: О. Діброва, М. Гаман (Г. Литвиненко), С. Денисенко, О. Дюбенко, О. Трегубенко, І. Феденяк (С. Литвиненко), О. Дякуліч, І. Різниченко, В. Гнатченко (П. Кіанк), Е. Денисенко, С. Степанко.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 8 травня н. р.

Редактор
Ю. СЕРДІЧЕНКО.

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 4 по підготовці кваліфікованих робітників із середньою освітою

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на такі спеціальності: слюсар-ремонтник, слюсар-інструментальник, слюсар-сантехнік, газозварник, токарь, токарь-револьверник, токарь-карусельник, оператор верстатів з програмним керуванням (строєзнавство — 3 роки); слюсар механоскладальних робіт (строєзнавство — 1 рік).

Приймають юнаків та дівчат, які мають освіту за 8 класів.

Навчання в училищі безплатне, всіх учнів забезпечують харчуванням, одягом, мундиром, спеціальним інвентарем. Крім того вони отримують грошову оплату за роботу, виконану ними в процесі виробничого навчання.

По закінченні училища випускникам видається диплом про завершення середньої освіти з присвоєнням розряду.

Учні, які закінчили училище з відзнакою, мають право вступати до технікумів без екзаменів, до вузів — поза конкурсом.

Час навчання в училищі входить до загального та безперервного трудового стажу.

Початок навчання — 1 вересня.

Для вступу треба подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту, медичну довідку (форма № 286), шість фотографій 3x4 см, довідку з місця проживання та про склад сім'ї.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, тел. 7-25-81, 7-05-61.

Дирекція.

Зам. 29.

ЗАЛІК СКЛАЛИ ПЕРШОКУРСНИКИ

Триває Тиждень «До праці і оборони СРСР — готовий!» під девізом «Ніхто не забутий, ніщо не забуте». У ці дні на доріжках стадіонів виходять сотні кіровоградців.

Мені довелося стати свідком складання нормативів комплексу ГПО уніями першого курсу Кіровоградського машинобудівного технікуму. Після уроку чистого відкриття тижня почалася захоплююча боротьба.

— Сьогодні на старті вийшли 260 юнаків та дівчат, — сказав керівник фізичного виховання М. С. Биков. — Це максимальна кількість першокурсників, яка може брати участь у складанні нормативів. В усіх — чудовий настрій і бажання показати якнайвищі результати.

Що це саме так, учасники довели вже після перших видів. Відрадно й те, що учні не просто вико-

нували нормативи: на стартах панував дух змагання. Привернула увагу зочна боротьба двох юнаків — Олега Шевченка та Леоніда Орлова. Стрибок у довжину — абсолютно однаковий показник: 4 метри 80 сантиметрів. На стометрівці переміг Леонід — 12,8 секунди. А Олег 20 разів підтягнувся на пере-

кладні і став переможцем стартів тижня ГПО.

— Важаю, що фундамент подібних результатів, — сказав О. Шевченко, — закладений у постійних заняттях спортом. Раніше я займався спортивною гімнастикою, нині — класичною боротьбою. Охоче беру участь у складанні нормативів комплексу ГПО.

О. Шевченко та Л. Орлов — комсомольці, вчаться тільки на «4» і «5», правопланові соціалістичного змагання. Як і Ірина Мизенко, котра в стрибках у довжину і на стометрівці випередила багатьох юнаків.

У ці травневі дні нормативи на золотий значок склали 25 юнаків і дівчат технікуму, на срібний — 190.

А. БЕЗТАКА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ПІД ТИХИМИ ВЕРБАМИ.

Фотоетюд В. РУДЕНКА.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 07696.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичної виховання та спорту, патологаторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку арк. Зам. № 227. Тираж 35 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.